22 Ιανουαρίου 2026

Ιεροδιάκονος Γεννάδιος Αγιορείτης 1896 – 22 Ιανουαρίου 1972

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Γεννήθηκε στο Δοροχόι της Ρουμανίας. Νέος πήγε στη μονή Ρίσκα. Μετά λίγο καιρό αναχώρησε για το περιλάληο Άγιον Όρος, όπου έμεινε για μεγάλο διάστημα. Μαθήτευσε υπάκουα και πρόθυμα σε διάφορα μέρη του Περιβολιού της

Παναγίας.

Όταν επέστρεψε στη Ρουμανία, φορτωμένος από αθωνικές ευλογίες κι εμπειρίες, χειροτονήθηκε διάκονος και υπηρέτησε σε διάφορους να-ούς και μονές. Η ζωή του στο Άγιον Όρος τον δίδαξε την απλότητα, την ταπεινότητα και την κοσμιότητα. Σε όλη του τη ζωή ήταν ντυμένος απλά και φερόταν με τάξη κι ευγένεια. Η σεμνότητά του τον έκανε σε-βαστό πάντοτε σε όλους. Είχε μεγάλη ευλάβεια και κατάνυξη. Πρώτος έμπαινε στο ναό και τελευταίος έβγαινε. Διακονούσε στο ιερό βήμα ως διάκονος και στο αναλόγιο ως ψάλτης με ιεροπρέπεια και σοβαρότητα. Ήταν εξαιρετικός ψάλτης. Είχε κάτι το ιδιαίτερο και ακριβό η ζωή του. Έψελνε με αφοσίωση. Μελετούσε με προσοχή. Προσκυνούσε τις εικόνες με περισσή ευλάβεια. Το πως διάβαζε το Ευαγγέλιο ήταν πολύ συγκινη-τικό. Ήταν το κόσμημα όλων των πανηγύρεων των ναών. Ξεχώριζε για τη διάκρισή του. Δεν αγαπούσε την πολυλογία. Τα λίγα λόγια του ήταν όλο ταπείνωση και αγάπη. Θαύμαζε τη δημιουργία του Θεού και δόξα-ζε τον Δημιουργό. Παρακολουθούσε τις επιστημονικές αποκαλύψεις κι έλεγε: «Πολλά έργα και πράγματα γνωρίζουν οι αδελφοί μας σήμερα, αλλά δεν διδάχθηκαν ευλάβεια και ταπείνωση».

Στα γεράματά του είχε αρκετές ασθένειες, αλλά δεν απουσίαζε ποτέ από την εκκλησία. Όταν του έλεγαν να πάει σε ιατρό, έδειχνε ότι θα πάει στο κοιμητήριο. Μόνο την τελευταία εβδομάδα της ζωής του έμεινε κλινήρης στο κελλί του στη μονή Συχάστρια. Ανεπαύθη ειρηνικά το μεσημέρι της 22.1.1972, για ν’ απολαμβάνει ουράνιες ψαλμωδίες, που τόσο αγαπούσε, και να διακονεί στο υπερουράνιο θυσιαστήριο.

Πηγές – Βιβλιογραφία

Πετρωνίου Τανάσε ιερομ., Εικόνες πραότητος, Θεσσαλονίκη δ.χ., σσ. 71-74.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ. 843